पक्षौ पूर्व्वापरौ तत्र कृते रात्र्यहनी शुभे। दश नागपतीनीषां धृतराष्ट्रमुखांस्तदा।
योक्त्राणि चक्रुर्नागांश्च निश्वसन्तो महोरगान्। द्यां युगं युगचर्म्माणि सम्वर्त्तकबलाहकान्।
कालपृष्ठोऽथ नऊषः कर्कोटकधनञ्जयौ। इतरे चाभवन्नागा हयानां वालबन्धनाः।
दिशश्च प्रदिशश्चैव रश्मयो रथवाजिनां। सन्ध्यां धृतिञ्च मेधाञ्च स्थितिं सन्नतिमेव च।
ग्रहनक्षत्रताराभिश्चर्म्म चित्रं नभस्तलं। सुराम्बुप्रेतवित्तानां पतीन् लोकेश्वरान् हयान्। १४८५
सिनीवालीमनुमतिं कुहूं राकाञ्च सुव्रतां। योक्त्राणि चक्रुर्व्वाहानां रोहकांस्तत्र कण्टकान्।
धर्म्मः सत्यं ततोऽर्थश्च विहितास्तत्र रश्मयः। अधिष्ठानं मनश्चासीत् परिरथ्या सरस्वती।
नानावर्णाश्च चित्राश्च पताकाः पवनेरिताः। विद्युदिन्द्रधनुर्नद्धं रथं दिव्यं व्यदीपयन्।
वषट्कारः प्रतोदोऽभूद्गायत्री शीर्षबन्धना। यो यज्ञे विहितः पूर्व्वमीशानस्य महात्मनः।
संवत्सरो धनुस्तद्वै सावित्री ज्या महास्त्रना। दिव्यञ्च वर्म्म विहितं महार्हरत्नभूषितं। १४९०
अभेद्यं विरजस्कं वै कालचक्रवहिष्कृतं। ध्वजयष्टिरभून्मेरुः श्रीमान् मैनाकपर्व्वतः।
पताकाश्चाभवन्मेघास्तडिद्भिः समलङ्कृताः। रेजुरध्वर्य्युमध्यस्था ज्वलन्त इव पावकाः।
कृत्तं तु तं रथं दृष्ट्वा विस्मिता देवताऽभवन्। सर्व्वलोकस्य तेजांसि दृष्ट्वैकस्थानि मारिष।
युक्तं निवेदयामासुर्द्देवास्तस्मै महात्मने। एवं तस्मिन्महाराज कल्पिते रथसत्तमे।
देवैर्म्मनुजशार्द्दूल द्विषतामभिमर्द्दने। स्वान्यायुधानि मुख्यानि न्यदधाच्छङ्करो रथे। १४९५
ध्वजयष्टिं वियत्कृत्वा स्थापयामास गोवृषं। ब्रह्मदण्डः कालदण्डो रुद्रदण्डस्तथा ज्वरः।
परिस्कन्दा रथस्यासन् सर्व्वतोदिशमुद्यताः। अथर्व्वाङ्गिरसावास्तां चक्ररक्षौ महात्मनः।
ऋग्वेदः सामवेदश्च पुराणाश्च पुरःसराः। इतिहासयजुर्व्वेदौ पृष्ठरक्षौ बभूवतुः।
दिव्या वाचश्च विद्याश्च परिपार्श्वचराः स्थिताः। स्तोत्रादयश्च राजेन्द्र वषट्कारस्तथैव च।
ओंकारश्च मुखे राजन्नतिशोभाकरोऽभवत्। विचित्रमृतुभिः षड्भिः कृत्वा संवत्सरं धनुः। १५००
छायामेवात्मनश्चक्रे धनुर्ज्यामक्षयां रणे। कालो हि भगवान् रुद्रस्तस्य संवत्सरो धनुः।
तस्माद्रौद्री कालरात्री ज्या कृता धनुषोऽजरा। इषुश्चाप्यभवद्विष्णुर्ज्वलनः सोम एव च।
अग्नीषोमं जगत् कृत्स्नं वैष्णवं चोच्यते जगत्। विष्णुश्चात्मा भगवतो भवस्यामिततेजसः।
तस्माद्धनुर्ज्यासंस्पर्शं न विषेहुर्हरस्य ते। तस्मिन् शरे तिग्ममन्युं मुमोचासह्यमीश्वरः।
भृग्वङ्गिरो मन्युभवं क्रोधाग्निमतिदुःसहं। स नीललोहितो धूम्रः कृत्तिवासा भयङ्करः। १५०५
आदित्यायुतसङ्काशस्तेजोज्वालावृतो ज्वलन्। दुस्त्यावच्यावनो जेता हन्ता ब्रह्मद्विषां हरः।
नित्यं त्राता च हन्ता च धर्म्माधर्म्माश्रितान्नरान्। प्रमाथिभिर्भीमबलैर्भीमरूपैर्म्मनोजवैः।
विभाति भगवान् स्थाणुस्तैरेवात्मगुणैर्वृतः। तस्याङ्गानि समाश्रित्य स्थितं विश्वमिदं जगत्।
जङ्गमाजङ्गमं राजन् शुशुभेऽद्भुतदर्शनं। दृष्ट्वा तु तं रथं युक्तं कवची सशरासनी।
बाणमादाय तं दिव्यं सोमविश्वाग्निसम्भवं। तस्य राजंस्तदा देवाः कल्पयाञ्चक्रिर प्रभो। १५१०